

ת"פ 65835/12/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד ח'לאילה

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 65835-12-14 מדינת ישראל נ' ח'לאילה (עציר)
בפני כב' השופט אמיר טובי
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל
מוחמד ח'לאילה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד רמי סלאמה

ב"כ הנאשם: עו"ד יניב אביטן

הנאשם באמצעות הליווי

גזר דין

1. ביום 26.5.15 הורשע הנאשם על סמך הודייתו בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. ההודייה נעשתה במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים.
2. כתב האישום ייחס לנאשם ביצוע שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בעובדות כתב האישום נאמר כי ביום 14.12.14, בסמוך לשעה 21:00, הגיע הנאשם יחד עם ג'אסר עמאש לחנות ממתקים בעכו העתיקה וזאת במטרה לגנוב כסף ורכוש מהחנות. אותה עת עבד בחנות טלעת אבו שיח' (להלן: "המתלון"). הנאשם וג'אסר נכנסו לחנות כשהם רעולי פנים והתקרבו למקום בו ישב המתלון. הנאשם החל לערוך חיפוש במדפי החנות במטרה ליטול דבר, ובשל כך ניסה המתלון להדוף אותו ואת ג'אסר אולם ג'אסר דחף את המתלון והורה לו לשבת. אז פנה המתלון לג'אסר וביקש אותו לצאת מהחנות וכן משך את הכאפיה שכיסתה את פניו של ג'אסר כך שנחשפו פניו. בתגובה דחף ג'אסר את המתלון בחוזקה ופנה לעבר קופת החנות שהיתה פתוחה במקצת, פתח אותה לרווחה ונטל ממנה סכום הנע בין 300 ל-400 ₪. לאחר מכן עזבו הנאשם וג'אסר את החנות.

נאמר כי במעשיהם נטלו הנאשמים בצוותא חדא בכוונה לשלול שלילת קבע סכום הנע בין 300 ל-400 ₪. זאת כאשר בשעת המעשה, בתכוף לפניו ולאחריו, ביצעו מעשי אלימות באדם בכדי להשיג את הדבר

שנגנב או כדי למנוע התנגדות לגניבתו.

3. הנאשם הודה כאמור בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום והורשע על פי הודייתו וזאת בהתאם להסדר טיעון שהושג בין הצדדים. במסגרת ההסדר הוסכם כי על הנאשם יוטל עונש מאסר בן 18 חודשים בגין העבירה נשוא הדיון וכי במסגרת הטיעונים לעונש תבקש המאשימה כי המאסרים המותנים העומדים ותלויים בענייניו של הנאשם יופעלו במצטבר לעונש המוסכם שיוטל עליו בגין התיק דנא. בנוסף תעתור המאשימה למאסר מותנה וכן פיצוי לטובת המתלונן בעוד ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה.

4. בטרם נשמעו טיעוני הצדדים לעונש הוריתי על הפנייתו של הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר וזאת בשים לב לגילו ולקיומה של חובת תסקיר בדין.

5. בתסקיר שירות המבחן מיום 27.7.15 נסקרו נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם. מדובר בצעיר כבן 20.5, רווק, אשר התגורר טרם מעצרו יחד עם אמו בעיר עכו. בהתייחסותו לעבירה נשוא הדיון התרשם שירות המבחן כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו. לדבריו, הוא שריו במצב כלכלי קשה על אף היותו עובד והמשפחה חיה בתנאי מחייה מצומצמים ביותר. לכן נענה להצעת חברו וביצע את המתואר בסעיפי כתב האישום. הנאשם הביע צער וחרטה על ביצוע העבירה. קצינת המבחן ציינה כי מעין בגיליון הרישום הפלילי שלו עולה כי לנאשם שלוש הרשעות קודמות ועומד ותלוי נגדו מאסר מותנה של 6 חודשים. הנאשם שלל כל נזקקות טיפולית וטען כי חזרתו בתשובה במהלך מעצרו גרמה לשינוי משמעותי באופן מחשבותיו ותובנותיו.

בבואו להעריך את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, התרשם שירות המבחן מבחור הנמצא בשלבי גיבוש זהותו הבוגרת עם קווים של דפוסים עבריינים, בעל יכולות ורבליות וקוגניטיביות תקינות שגדל בקונסטלציה משפחתית מורכבת. ההערכה היא כי הנאשם התקשה להתמודד עם קשייו הרגשיים בצורה בוגרת ובחר להחצין את תסכולו בדרכים פורצות גבולות. עוד התרשם שירות המבחן כי מדובר בבחור עם קושי בריסון עצמי ובויסות דחפיו ובעל מוקד שליטה חיצוני שהתקשה לשמור על יציבות, הן במסגרת הלימודית והן במסגרת התעסוקתית. כל אלה מהווים גורם סיכון להישנות עבירות בעתיד. קצינת המבחן העריכה כי רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד ללא מעורבות טיפולית הינה גבוהה. נוכח העובדה כי הנאשם שלל כל נזקקות טיפולית, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו. כמו כן, נוכח חומרת העבירה לא המליץ שירות המבחן על חלופות ענישה או שיקום במסגרת הקהילה העשויות להפחית סיכון להישנות מעשים דומים בעתיד.

6. בטיעוניה לעונש הפנתה המאשימה לכך שמדובר בצעיר בעל שתי הרשעות קודמות בעבירות גניבה ופריצה וכן שתי הרשעות מאוחרות לאירועים נשוא התיק הנדון - האחת מפרוואר 2015 שעניינה הפרעה לשוטר והחזקת נכס החשוד כגנוב והאחרת מיוני 2015 בעבירת איומים והפרעה לשוטר.

המאשימה עתרה להפעלת המאסרים המותנים במצטבר וזאת בהתאם לסעיפים 55 ו-58 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שם נקבע כי תקופות המאסר ירוצו זו אחר זו למעט זכות הנתונה לביהמ"ש לחרוג מהכלל במידה וקיים צידוק מיוחד לכך. המאשימה סבורה כי בענייננו לא קם צידוק לחרוג מן הכלל נוכח חומרת העבירה ועברו הפלילי של הנאשם. בנוסף, ביקשה להורות על חילוט התחייבות עליה חתם הנאשם בתיק אחר בסך 2,000 ₪.

7. הסנגור מצידו טען כי יש להתחשב בעובדה שהנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו ולזקוף את הודייתו לזכותו שעה שבאים לבחון את השאלה באם להפעיל את העונשים המותנים במצטבר או בחופף. נאמר כי כאשר נאשם מודה, בין אם במסגרת הסדר טיעון ובין אם לאו, יש לו ציפייה שהודייתו, תוך שהוא מוותר על סיכוי לזיכוי, טומנת בחובה ציפייה להקלה מצידו של בית המשפט.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שעל השותף, שגם על פי כתב האישום והראיות, היה הדומיננטי נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל בעוד שלגבי הנאשם בתיק זה, שעל פי כל העדויות היה פחות דומיננטי ולא פנה כלל למתלונן או בא במגע עמו, הוסכם על עונש של 18 חודשי מאסר בפועל. מדובר בנאשם צעיר בן פחות מ-21 הנכנס לקטגוריה של בגירים צעירים וגם מטעם זה סבור הסנגור שיש הצדקה לסטות מהכלל באשר לאופן הפעלת המאסרים המותנים. הסנגור הפנה גם לנסיבות חייו הקשות של הנאשם כפי שהן מפורטות בתסקיר שירות המבחן המצדיקות התחשבות והקלה בעונשו.

8. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות מצאתי כי העונש שסוכם בין ב"כ הצדדים מאוזן, הולם את העבירה ונסיבות ביצועה ומשקף נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת. לפיכך, אני מאשר את הסדר הטיעון ומאמץ את העונש המוסכם.

המחלוקת בין הצדדים מצטמצמת לאופן בו יופעלו המאסרים המותנים שהוטלו על הנאשם בתיקים אחרים. מדובר במאסר מותנה בן 5 חודשים שהושת על הנאשם בגזר דין שניתן ביום 9.10.13 בתיק פלילי 15174-07-13 בבית משפט השלום בעכו, והתנאי שלא יעבור משך 3 שנים עבירת רכוש למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין או עבירה לפי סעיף 287 לחוק הנ"ל. המאסר האחר נגזר על הנאשם ביום 28.10.13 על ידי בית משפט השלום לנוער בחיפה בתיק פלילי 13399-08-12 ובגדרו הטיל בית המשפט על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.

9. הכלל הוא שעונשים מותנים יש להפעיל במצטבר וחפיפתם הינה הריג שיש להידרש אליו מטעמים מיוחדים. כך לדוגמא נקבע בע"פ 2529/14 **מדינת ישראל נ' טלאב** (31.3.2015) כי:

"תכליתו של עונש מאסר על תנאי הוא להרתיע הרתעה אישית את המורשע, ולעודדו לסור מן הדרך הרעה בה פסע. על המורשע בתיק פלוני לזכור כל העת כי עננת המאסר על תנאי רובצת מעליו, וכי אם יעבור פעם נוספת עבירה דומה, לפי אופיו של התנאי הקונקרטי -

תהינה לכך השלכות. במידה רבה, עונש המאסר על תנאי מביע תקווה ואמון זהיר במורשעים. בית המשפט בוחר להמיר את עונש המאסר בפועל, בחלקו או במלואו, למאסר על תנאי, שיופעל רק אם יסטה המורשע פעם נוספת מדרך הישר (ראו למשל: ע"פ 4517/04 מסראווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(6) 119 (2005); ע"פ 3869/09 סלימן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.2.2009)). לו ידעו מורשעים שעונשי מאסר על תנאי יופעלו בלאו הכי בחפיפה מלאה או משמעותית - אלמנט ההרתעה יאבד מכוחו. טול מעונש המאסר על תנאי את האפקט ההרתעתי שבו - ונטלת את עוקצו. אכן, בית המשפט רשאי לקבוע כי עונש המאסר על תנאי ירוצה בחופף, במלואו או בחלקו, אך ככלל על תקופות המאסר להיות מרוצות במצטבר, למעט במקרים חריגים המצדיקים זאת (ראו למשל: ע"פ 3231/94 פאדי אליאס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.3.1995); ע"פ 10786/04 מדינת ישראל נ' אביעד שמואל [פורסם בנבו] (3.4.2006)).

10. בעניינו, מדובר בצעיר בעל עבר פלילי משמעותי יחסית לגילו, אשר הספיק לצבור לחובות הרשעות אחדות במספר תיקים ומגוון עבירות. נוכח חומרת העבירה בתיק זה ובשים לב להרשעותיו הקודמות של הנאשם לא מצאתי מקום לקבוע כי שני המאסרים המותנים שנגזרו עליו בעבר יחולו בחופף למאסר המוסכם בתיק זה. יחד עם זאת, נוכח גילו הצעיר של הנאשם ובשים לב להודייתו אשר מבטאת חרטה על מעשיו, אני מוצא לנכון להתחשב בו לקולא בהפעלת המאסרים המותנים באופן חלקי.

11. בשים לב למצוקה הכלכלית בה נתונה משפחת הנאשם ונסיבותיו האישיות הקשות כפי שהן מפורטות בהרחבה בתסקיר שירות המבחן, אני מורה על הפעלת ההתחייבות העצמית בסך ₪ 2,000 עליה חתם במסגרת תיק פלילי 13399-08-12.

מאותם טעמים וגם נוכח העובדה שחלקו של הנאשם באירועים נשוא תיק זה היה קטן יותר מהשותף, לא מצאתי לחייבו בפיצוי לטובת המתלונן.

12. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

12.1 18 חודשי מאסר בפועל. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 6 חודשים, שהוטל על הנאשם בתיק פלילי 13399-08-12 בבית משפט השלום לנוער בחיפה, במצטבר לעונש המאסר בגין תיק זה. בנוסף, אני מורה כי המאסר המותנה בן 5 חודשים שהוטל על הנאשם בתיק פלילי 15174-07-13 בבית משפט השלום בעכו, יחול בחופף לעונש המאסר בתיק זה.

סה"כ יירצה הנאשם מאסר למשך 24 חודשים בניכוי ימי מעצרו בגין תיק זה החל מיום 21.12.14.

12.2 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' תשרי תשע"ו, 21 ספטמבר 2015, בנוכחות הצדדים.